

РЕШЕНИЕ

№ 4472

гр. София, 05.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Елка Атанасова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **3539** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на С. О. И., чрез пълномощника адв. Г. Ч. срещу решение № 924 от 23.02.2023 г., постановено по НАХД №20221110209145/2022 г. по описа на Софийския районен съд, с което е потвърдено Наказателно постановление №22-4332-010953/16.06.2022 г., издадено от началник група в отдел „Пътна полиция“ към СДВР. Наведени са доводи за незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния и процесуален закон - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т.2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 ЗАНН. Обосновават се съображения, че при издаване на АУАН и наказателното постановление са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, които не са отчетени от Софийския районен съд. Твърди се, че от съставения АУАН не става ясно, какво точно пътно превозно средство е шофирал С. И. - ремарке за лек автомобил, лек автомобил или лек автомобил с ремарке. Счита, че не е установено точното място на извършване на нарушението, което е съществен порок в съдържанието на наказателното постановление. Твърди се, че е нарушена разпоредбата на чл. 42, ал.1, т. 5 от ЗАНН, тъй като

административнонаказващият орган не е посочил законите разпоредби, които са нарушени, данни на свидетели очевидци, в това число броят им, имената, длъжността. Претендира отмяна на обжалваното решение и присъждане на разноски.

Ответникът по касационната жалба не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София - град, X.-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление №22-4332-010953 от 16.06.2022г., издадено от началник група в отдел „Пътна полиция“ към СДВР, с което на С. О. И. на основание чл. 174, ал. 3, пр. 2 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от две години за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд от фактическа страна е установил следното: на 07.06.2022 г. около 11.35 ч., С. И. е управлявал лек автомобил, модел "Лексус", с рег. № KNCF543 в [населено място], по [улица], срещу №30, с посока на движение от [улица]към [улица]и срещу № 30, отказал да бъде изпробван за наличието на упойващи вещества с полеви тест D. Test 5000. Връчени са му 7 бр. холограмни стикери със Т. С №093273 за ВМА. В указания срок не е предоставил кръвна проба за изследване в посоченото лечебно заведение.

На 07.06.2022 г. мл.автоконтрольор в ОПП-СДВР съставил АУАН № 678552 за извършено на същата дата нарушение по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП в присъствие на нарушителя и на двама свидетели. Нарушителят подписал акта без възражения. Такива не били депозираны и в предоставения срок по чл. 44, ал. 1 ЗАНН. Въз основа на АУАН на 16.06.2022 г. е издадено наказателното постановление, предмет на производството пред Софийския районен съд.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е приел, че АУАН и наказателното постановление са издадени при спазване на процесуалните правила и при правилно прилагане на материалния закон при определяне съставомерността на деянието и неговата правна квалификация. Посочил е въз основа на кои факти, обстоятелства и доказателства е обосновал решаващият си извод, че извършването на вмененото на санкционираното лице административно нарушение е установено по несъмнен начин. Оценени са съдържащите се в административнонаказателната преписка писмени доказателства.

Решението на Софийския районен съд е правилно.

Разпоредбата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП предвижда, че водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде

извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв. Нормата съдържа отделни състави на административни нарушения, като осъществяването на което и да е от тях е основание за ангажиране на административнонаказателната отговорност на нарушителя. В случая след като водачът на лек автомобил С. И. е отказал да и не е изпълнил даденото му предписание за изследване, то е осъществен състав по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП. Отговорността по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП се ангажира при отказ да бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на наркотични вещества или техните налози, или неизпълнение на предписание за медицинско изследване. Наложено наказание "глоба" и кумулативно предвиденото "лишаване от право да управлява МПС" са в законоустановения размер, поради което и същите не могат да бъдат намалени.

Неоснователно е възражението за допуснато нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Настоящият съдебен състав приема, че в случая по безспорен начин са посочени елементите от обективната и субективната страна на нарушението. В АУАН и в наказателното постановление се съдържат задължителните реквизити по чл. 42, т. 3 - т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 5 - т. 6 от ЗАНН, а именно: описание на нарушението, датата и мястото на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, доказателствата, които го потвърждават, както и законната разпоредба, която е нарушена виновно. Посочено е, че водачът „се съгласил да бъде тестван за алкохол, като пробата била отрицателна, но отказал да бъде изпробван за наличието на упойващи вещества с полеви тест D. Test 5000. Връчени са му 7 бр. холограмни стикери със Т. С №093273 за ВМА, но той не предоставил проба за изследване в посоченото лечебно заведение.“. Действително е налице разминаване между АУАН и наказателното постановление, относно вида ППС, но последното не може да се приеме за съществено нарушение, водещо до отмяна на наказателното постановление, доколкото не е довело до ограничаване на правото на защита на санкционираното лице. Видът на ППС не е съществен елемент от описанието на нарушението, който се отразява на неговата съставомерност.

Спазването на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН служи за очертаване кръга на доказателственорелевантните факти, за преценка относно правилността на правната квалификация на нарушението, както и гарантира възможността на нарушителя да разбере фактическите и правни рамки на административното обвинение, респ. упражняване на правото му на защита в производството в пълен обем. В случая, не може да приемем, че допуснатото разминаване възпрепятства посоченото. Фактическите констатации, отразени в АУАН и възпроизведени в наказателното постановление, в частност - отказът на С. И. да му бъде извършена проверка за употребени наркотични вещества или техни аналози, както с тест, така и с вземане на биологични проби за химическо изследване и химико-токсикологично лабораторно изследване, като даде кръвна проба за целта, се установяват по безспорен начин.

Административната преписка дава възможност да се установяват фактите по

нарушението, които са вярно обективирани в съставения акт и правната квалификация в наказателното постановление напълно съответства на фактите по случая. Съществува пълно съответствие при описанието на фактичката обстановка в АУАН и в наказателното постановление, чрез индивидуализиране на нарушението, което се санкционира и установените обстоятелства, при които е настъпило и извършено. Следва да се вземе предвид и разпоредбата на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, която гласи, че наказателно постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина, което в настоящия случай е налице.

Възражението, че в АУАН не са посочени законите разпоредби, които са нарушени, е неоснователно. Видно от съдържанието му, в него е посочено следното: „с което виновно е нарушил: чл. 174, ал. 3, пр. 2 - отказва да му бъде извършена проверка с тест за установяване на употреба на наркотични вещества или техните аналози и не изпълни предписание за химико-токсикологично изследване за установяване на употреба на наркотични вещества или техните аналози от ЗДвП“. Конкретно, точно и ясно е посочено мястото на извършване на нарушението - в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица] към [улица], срещу №30, както и всички обстоятелства и факти, въз основа на които се приема за осъществен съставът на посоченото нарушение, посредством извършеното деяние, което е съставомерно на същото.

Неоснователно е и възражението, че в хода на производството са допуснати нарушения на процесуалните правила, тъй като в наказателното постановление не са посочени конкретни данни на свидетели очевидци, в това число броят им, имената и длъжността им, което от своя страна е довело до ограничаване на правота на защита на нарушителя. Реквизитите на наказателното постановление са регламентирани в чл. 57, ал. 1 от ЗАНН и сред тях не установява като задължително съдържание изричното посочване на конкретни данни на свидетели очевидци. Непосочването на тези обстоятелства в наказателното постановление не нарушава правота на санкционираното лице, нито е основание за отмяна на издаденото постановление.

По посочените съображения, касационният съд приема, че при постановяването на обжалваното решение не са допуснати нарушения на закона, представляващи касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НПК, поради което решението следва да бъде оставено в сила.

С оглед горното и на основание чл.221, ал.2 АПК във вр. с чл.63 ЗАНН, Административен съд София-град, XIX -ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 924 от 23.02.2023г., постановено по НАХД №20221110209145 на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.